

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1625010130
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:1625010130.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou, v trestnej veci obžalovaného A. B., narodeného XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.02.2026 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., narodený XX.XX.XXXX v C., trvalé bydlisko XX, C.
D. E.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 10.12.2024 v čase okolo 22.30 h viedol, ako vodič osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia, EČV:D., zelenej farby, po štátnej ceste II/590, zo Studienky smerom do Malaciek, kde na kilometri 64,50 štátnej cesty II/503, narazil do železného oplotenia, ktoré prerazil a dopadol tak na parkovisko OD Tesco v Malackách na Pezinskej ulici č. 13, pričom uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že mu bol rozhodnutím Okresného súdu Malacky pod číslom konania 0T/120/2017 zo dňa 21.12.2017, právoplatným dňa 21.12.2017 uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 4 roky, ako aj ďalšími po sebe nasledujúcimi rozhodnutiami Okresného súdu Malacky pod číslom konania 1T 9/18 zo dňa 20.04.2018, právoplatným dňa 15.5.2018 a Okresného súdu Senica pod číslom konania pod číslom konania 1T/23/2023 zo dňa 24.04.2023, právoplatný dňa 6.6.2023,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l
prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa §348 odsek 1 písmeno d Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a s
poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8
(osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd na výkon trestu odňatia slobody z a r
a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, právoplatný dňa 24.03.2025, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2. Trestného zákona, s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona, sa mu ukladá trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa o d k a z u j e poškodená spoločnosť ELOSTA s.r.o., so sídlom Ul. Cesta mládeže č. 18, Malacky, IČO: 34117181, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal tunajšiemu súd dňa 01.04.2025 obžalobu číslo 2Pv 342/24/1106 na v tom čase obvineného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie dňa 11.02.2026, na ktoré sa obžalovaný riadne ustanovil.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobnom návrhu. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedenom vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie stíhaného skutku uvedeného v obžalobnom návrhu, sa nevykoná a vykonal dokazovanie len ohľadne jeho trestu.

Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, prečin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Po objektívnej stránke obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, kedy v priamom úmysle viedol motorové vozidlo značky Škoda Fabia, s evidenčným číslo D., v cestnej premávke, hoci mu bol právoplatnými rozhodnutiami súdu uložený trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá v cestnej premávke, ktorý

v čase spáchania skutku trval. Z hľadiska subjektívnej stránky preto posúdil súd konanie obžalovaného ako priamy úmysel v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, pričom priamy úmysel zahŕňa všetky znaky objektívnej stránky, keďže obžalovaný svojím konaním viedol motorové vozidlo v cestnej premávke, čím porušil záujem chránený trestným zákonom. Obžalovaný teda súc vedomý si uloženého a v čase skutku plynúceho trestu zákazu činnosť, viedol v plnej trestnej zodpovednosti motorové vozidlo v cestnej premávke (subjekt skutkovej podstaty trestného činu), čím porušil záujem spoločnosti na nerušenom výkone činnosti orgánov verejnej moci (objekt skutkovej podstaty trestného činu). Svojím konaním teda obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu tak, ako je aj uvedené v obžalobnom návrhu prokurátora.

Súd však s ohľadom k prijatiu vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1. písm. b) Trestného poriadku vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi podľa § 269 Trestného poriadku, ktoré boli podstatné pre výrok o treste, konkrétne prečítaním aktualizovaného odpisu registra trestov a priestupkov obžalovaného, trestného rozkazu Okresného súdu Malacky spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, správou poisťovne UNIQA poisťovňa, a.s. zo dňa 20.12.2024 a evidenčnej karty vodiča - obžalovaného.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovaného uznať za vinného v zmysle obžaloby a uložiť mu súhrnný nepodmienečný primeraný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu viesť motorové vozidlá a o návrhu poškodenej spoločnosti navrhol odkázať na civilný proces.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči poukázal, že obžalovaný sa k spáchanému skutku priznal, skutok oľutoval, urobil teda vyhlásenie o vine. Čo sa týka jeho osoby poukázal, že už vykonáva trest odňatia slobody v dlhšom časovom úseku a myslím si, že ukladanie ďalšieho nepodmienečného trestu pri jeho osobe nie je potrebné. Preto navrhol, aby súd rozhodol podľa § 44 Trestného zákona a teda uzná za vinného zo spáchania skutku, ale upustí od uloženia súhrnného trestu, keďže trest uložený trestným rozkazom spisová značka OT/15/2025 je dostatočný z hľadiska nápravy osoby obžalovaného, ako aj dostatočný z hľadiska ochrany spoločnosti. Čo sa týka nároku poškodeného pripojil sa k návrhu prokurátora, aby bola poškodená spoločnosť odkázaná na civilný proces.

Obžalovaný sa v záverečnej reči pripojil k vyjadreniu obhajcu.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest,

trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona, trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel' dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Obžalovaný má v registri priestupkov 1 záznam a to za priestupok zo dňa 15.11.2017, ktorého sa dopustil porušením ustanovenia § 22 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia), za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 300 Eur, ako i zákaz činnosti na dobu 36 mesiacov.

Z registra trestov obžalovaného vyplynulo 8 záznamov, v prevažnej väčšine za spáchanie trestných činom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresným súdom Malacky spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 22.03.2025, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu v trvaní 1 rok; trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.2025.

Z evidenčnej karty obžalovaného súd zistil, že obžalovaný mal dosiaľ uložených niekoľko trestov zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v cestnej premávke v období rokov 2017 – 2024; súhrnne mu dosiaľ uložené tresty zákazy činnosti plynú do 06.06.2033.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody a to predovšetkým s poukazom na zásady ustanovené v § 42 ods. 2 Trestného zákona, keďže v prerokovávanom prípade je odsúdený trestne stíhaný pre trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok/vydaný trestný rozkaz, za iný jeho trestný čin. V danom prípade sa odsúdený dopustil trestného činu dňa 10.12.2024 okolo 20:30

hodine, teda skôr, ako Okresný súd Malacky vydal trestný rozkaz spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, právoplatného dňa 24.03.2025, doručený obžalovanému dňa 24.03.2025 (podľa § 353 ods. 8 veta posledná Trestného poriadku, podľa ktorého účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému). Podľa zásad ukladania súhrnného trestu však možno obžalovanému uložiť trest, ktorý nebude miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím. V tejto súvislosti súd konštatuje, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, právoplatným dňa 24.03.2025, bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov. Súd v predmetnej veci preto obligatórne ukladal obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody. Trestná sadzba pre stíhaný trestný čin je stanovená vo výmere až dva roky.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného taktiež obligatórne prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúca okolnosť u obžalovaného bola vzhliadnutá podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, teda že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd ďalej priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zákona (napomáhanie). Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zák. patrí medzi dôležité poľahčujúce okolnosti, umožňujúce dokonca uskutočniť odklon v trestnom konaní. V prípravnom konaní patrí medzi najvýznamnejšie napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní splnenie podmienok obvineným pre uzavretie dohody o vine a treste. V konaní pred súdom je takýmto najvýznamnejším napomáhaním vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (uznanie viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe). Na základe takéhoto vyhlásenia, súdu spravidla odpadá povinnosť vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie aj vo vzťahu k výroku o vine, čo má výrazný vplyv na rýchlosť a hospodárnosť konania. Ak teda obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a súd vyhlásenie prijal, je povinnosťou súdu priznať obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Túto poľahčujúcu okolnosť pritom nemožno zamieňať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznanie a úprimné oľutovanie), splnenie ktorej ešte automaticky neznamená aj napomáhanie príslušným orgánom. (bližšie viď rozsudok NS SR 3To/4/2016 zo dňa 12. 11.2018). Súd ďalej konštatuje, že obžalovanému svedčí priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený, dokonca opakovane) a podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov. Pomer vyššie uvádzaných okolností je teda 2:2.

V zmysle vyššie uvedeného súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý považuje za adekvátny a spravodlivý. Na výkon takto uloženého trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia riadiac sa režimom ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním stíhaných skutkov bol odsúdený vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Zároveň obligatórne postupujúc podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona uložil odsúdenému trest zákazu činnosti podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona vo výmere 1 rok, keďže takýto trest mu bol uložený v rámci zrušeného trestu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisová značka OT/15/2025 zo dňa 24.03.2025, právoplatného dňa 24.03.2025.

Zhrňujúc vyššie uvedené súd napokon konštatuje, že obžalovaného možno s ohľadom na jeho profil vyplývajúci predovšetkým z registra trestov, označiť za špeciálneho recidivistu, ktorý opakovane pácha trestnú činnosť najmä na úseku cestnej premávky, pričom ani nepodmienečné výkony dosiaľ uložených trestov nevedli k jeho náprave. Napriek tomu, že obžalovaný pomerne krátko pred spáchaním stíhaného skutku bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, opätovne páchal kvalifikačne totožnú trestnú činnosť, bez akejkoľvek následnej reflexie a zdržanlivosti. V danom prípade je preto u obžalovaného vylúčené upustenie od uloženia súhrnného trestu (ako navrhovala obhajoba), keďže takýto postup by bol zjavne nedostatočný na dosiahnutie účelu trestu. Obžalovaný svojím doterajším spôsobom života dal jasne najavo nerešpektovanie právneho poriadku Slovenskej republiky a pomerne častým páchaním úmyselnej trestnej činnosti je možné uzatvoriť, že účel trestu u obžalovaného nemožno dosiahnuť miernejšou represiou.

Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na

vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

Podľa § 287 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený.

Podľa § 288 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku, ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu škody poškodenej spoločnosti ELOSTA s.r.o., IČO: 34 117 181, so sídlo Malacky, Cesta mládeže č. 18, tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože výška škody do rozhodnutia súdu nebola poškodeným v presnej výške uplatnená. Keďže pre určenie výšky škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby predmetného trestného konania, súd poškodenú spoločnosť odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.